XXVIII Środa okresu zwykłego

Tekst Ewangelii (*?k* 11,42-46): Lecz biada wam, faryzeuszom, bo dajecie dziesięcinę z mięty i ruty, i z wszelkiego rodzaju jarzyny, a pomijacie sprawiedliwość i miłość Bożą. Tymczasem to należało czynić, i tamtego nie opuszczać. Biada wam, faryzeuszom, bo lubicie pierwsze miejsce w synagogach i pozdrowienia na rynku. Biada wam, bo jesteście jak groby niewidoczne, po których ludzie bezwiednie przechodzą». Wtedy odezwał się do Niego jeden z uczonych w Prawie: «Nauczycielu, tymi słowami nam też ubliżasz». On odparł: «I wam, uczonym w Prawie, biada! Bo wkładacie na ludzi ciężary nie do uniesienia, a sami jednym palcem ciężarów tych nie dotykacie».

«Tymczasem to nale?a?o czyni?, i tamtego nie opuszcza?»

Rev. D. Joaquim FONT i Gassol
(Igualada, Barcelona, Hiszpania)

Dzisiaj boski Nauczyciel udziela nam kilku lekcji. Mówi, między innymi, o dziesięcinie i spójności jaka powinna charakteryzować nauczycieli (rodziców, nauczycieli i każdego chrześcijanina - apostoła). W dzisiejszej ewangelii wg św. Łukasza, nauczanie to jest dość skrótowe. Jednak w innych, paralelnych fragmentach ewangelii wg św. Mateusza (23,1nn.) można znaleźć jego bardziej obszerny i konkretny opis. Pan Jezus chce nam przez to powiedzieć, że wszelkie nasze działania powinny być przepełnione duchem sprawiedliwości, miłości bliźniego, miłosierdzia i wierności (por. Łk 11,42).

Starotestamentowe dziesięciny i nasze teraźniejsze współdziałanie z Kościołem, zgodne z prawem i zwyczajami, miały podobny charakter. Jednak, nadawanie miana obowiązku prawa rzeczom drobnym, tak jak czynili to uczeni w Piśmie, było przesadne i dręczące: «I wam, uczonym w Prawie, biada! Bo wkładacie na ludzi ciężary nie do uniesienia, a sami jednym palcem ciężarów tych nie dotykacie» (Łk 11,46).

To prawda, że osoby przywiązujące wagę do szczegółów są skłonne do hojnych gestów. Ostatnio spotkaliśmy się z osobami, które przeznaczały 10% (dziesięcinę) swoich zbiorów na potrzeby Kościoła i biednych; inni rezerwowali na ten cel pierwsze, najlepsze owoce ze swoich upraw (pierwociny) lub przynosili taką samą kwotę, jaką wydali na wakacje; inni z kolei ofiarowali ulubione produkty swojej pracy. Można się w tym doszukać ducha świętej Ewangelii. Miłość jest twórcza; z małych rzeczy czerpie radość i zasługi przed Bogiem.

Dobry pasterz kroczy na przedzie stada. Dobrzy rodzice są wzorem, który przyciąga. Dobrzy nauczyciele

starają się żyć według wartości, których nauczają. To jest właśnie spójność. Nie tylko jednym palcem, ale całym sobą: żyć adoracją, oddawać cześć Matce Boskiej, wykonywać małe posługi w domu, krzewić chrześcijańską radość... «Wielkie dusze przywiązują ogromną wagę do rzeczy małych» (św. Josemaría Escrivá).

My?li na dzisiejsz? Ewangeli?

- «Czyńcie wszystko z Miłości. Wtedy nie ma małych dzieł, wszystko jest wielkie. Wytrwałość w małych rzeczach dzięki Miłości jest bohaterstwem» (Święty Josemaria Escriva)

- «Wielu może być naukowcami, a nawet teologami. Lecz jeśli nie będą uprawiać teologii na kolanach, to znaczy z pokorą, jak małe dzieci, nic nie zrozumieją» (Franciszek)

- «Jezus uchodził w oczach Żydów i ich duchowych przywódców za nauczyciela (rabbi). Jego argumentacja często mieściła się w ramach rabinistycznej interpretacji Prawa. Równocześnie jednak nie mógł On nie wywołać sprzeciwu uczonych w Prawie, ponieważ nie zadowalał się proponowaniem swojej interpretacji jako jednej z wielu: "Uczył ich bowiem jak ten, który ma władzę, a nie jak ich uczeni w Piśmie" (Mt 7, 28-29)» (Katechizm Kościoła Katolickiego, nr 581)